

Lektörsutlåtande

FÖRFATTARE: Helena Jeppe

TITEL: Sportlov med Lilla Musen

ANTAL ORD: 6745 (barnbok)

Vilken fin barnbok du skrivit!

Den är verkligen förtjusande, och spännande, och passar perfekt för ett barn (och även för vuxna).

Du bygger upp varje kapitel så att det är lätt att följa med i handlingen, och jag skapar mig bilder, trots att det ännu inte finns några illustrationer i boken. Det märks att du har kontroll över din historia och att du jobbat mycket med den.

Karaktärerna (mössen) är intressanta, och talar på ett sådant sätt att jag sällan stannar upp och undrar vem som säger vad. I varje enskilt kapitel jobbar du runt en särskild handling, jättefint!

Jag har rosa-markerat där jag tycker att det glimmar till lite extra. Jag längtar tills jag får se denna bok i tryck, tillsammans med illustrationer.

Du är duktig på att blanda snabbt och långsamt tempo i texten. Främst gör du detta genom att varva beskrivande skeenden med dialog. Dialogen snabbar upp tempot, och jag blir aldrig uttråkad. Du blandar också långa meningar med korta. Och texten är luftig på sidorna, genom att där finns mycket dialog, och bra uppdelning av stycken.

Hela tiden vill jag veta vad som ska hända med Lilla Musen. Ska människorna få

syn på honom? Vad händer i så fall? Ska han frysa ihjäl i skoterpulkan? Kommer människorna få syn på musfamiljen i bilen? Vad händer när Lilla Musen följer med i Nicks (människobarnet) ficka när han ska åka snowboard? Hur ska det gå när Katten får syn på Lilla Musen? Historien är upplagd för många äventyr, där läsaren hela tiden får vara delaktig genom att ställa sig frågor och allt eftersom få dem besvarade.

Det finns också mycket humor i texten. Exempelvis i inledningen när Lilla Musen tror att människomamman sagt att det är Spottlov, och sätter igång att spotta runt sig, nu får han minsann lov att spotta hur mycket och var han vill. Du har lagt in många tillfällen för ett barn (och en vuxen) att skratta.

Strukturellt bygger du boken i en fin ordning. Hur du inleder med lugn och ro: sportlovet tar sin början. För att snabbt låta Lilla Musen bli nyfiken på var människorna ska ta vägen med skotern, och följa med på resan. Och sedan blir det bara fler äventyr, med mer och mer spänning. Som givetvis avslutas med Katten som fångar Lilla Musen, och efter det kommer en fin liten avslutande scen.

Du har också lyckats göra karaktärerna olika varandra. Lilla Musen, som är rädd för höjder men som är så äventyrlig av sig att han åker iväg upp i en hög slalombacke, och även råkar ut för allt möjligt annat trubbel. Pappa Mus, som mest muttrar och skakar på huvudet åt alla upptåg. Mamma Mus, som har svårt att röra sig, men som ändå har en äventyrlig ådra i sig. Tvillingarna, som alltid pratar tillsammans, som en egen karaktär. Millan, som är ursöt bara för hur hon pratar, och som också har koll på saker. Storasyskonen Max och Nelly är inte lika tydliga, men alla karaktärer

behöver heller inte få en lika stor plats i varje bok.

När det kommer till språket, tycker jag att det är lättläst och följsamt. Jag har gått in med redaktörspennan (kommentarer direkt i manuset), med syfte att lyfta texten och för att du ska kunna förtydliga ytterligare innan en publicering.

Jag har markerat i din text i Word med funktionen "Spåra ändringar" under "Redigera" i Menyn. Du kan vänsterklicka på ändringen i texten, och välja "Neka" eller "Godkänn". Eller gå in under "Redigera" - "Spåra ändringar". Där kan man också välja att "Neka alla", eller "Godkänn alla".

Liksom många andra författare överanvänder du en del ord, som man gärna ska undvika, främst i syfte att göra texten mer lättläst. Det viktigaste för en läsare är att texten flyter bra, och är lätt att läsa och att allt är tydligt.

De ord i din text som jag tänker på är:

SÅ/HELA/NU: Småord som du många gånger kan stryka bort. De tynger texten.

SAKTA: Du överanvänder detta ord. I en barnbok är det förstås helt ok att använda sig av beskrivande ord, men du kan gott ransonera när det gäller detta ord. Antingen stryka bort en del av dem, eller byta ut dem mot en synonym.

RAKT: Här är också ett ord du gärna överanvänder. Även dessa kan du oftast stryka, eller byta ut mot synonym.

FÖRSIKTIGT/NYFIKET/SKRÄCKSLAGET: På många ställen i texten är det någon som gör något *försiktigt*, som tittar *skräckslaget* eller som kikar fram *nyfiket*. Gå igenom detta och variera.

BÖRJA (och dess böjningar): Det här ordet kan man undvika allt som oftast. Istället för att skriva: "Lilla Musen börjar titta sig omkring." kan du skriva "Lilla Musen tittar sig omkring." Båda meningarna säger samma sak. Man ska alltid skriva på enklaste möjliga sätt, allt för att läsaren ska få den bästa läsoplevelsen.

KIKA/SE/TITTA/(och dess böjningar): Istället för att väva in att ex. "Lilla Musen ser fjärilen bland lavendeln." är det bättre att låta läsaren se vad Lilla Musen ser, för läsaren förstår ju att det är Lilla Musen som ser, när det är ur hans perspektiv historien berättas. Så: "Fjärilen flyger bland lavendeln." Då blir också fjärilen aktiv, vilket gör att scenen blir mer intressant. Tänk också på att du överanvänder ordet "kika".

HÖRA (och dess böjningar): Samma som gäller för verbet SE gäller också för verbet HÖRA. Istället för "Lilla Musen hör tåget komma." så kan du ex. skriva "Tåget dundrade in på stationen, hjulen gnisslande mot rälsen."

UPP/NER: De här orden använder du ibland. När någon sätter sig eller reser sig, kan man stryka UPP/NER, för det är enbart ett utfyllnadsord i dessa sammanhang. Skriver man t.ex att Lilla Musen sitter på den stol, och sedan: "Han reser sig upp",

kan man stryka ”upp”, eftersom läsaren förstår att han reser sig just upp.

LITE/N/STOR/MYCKET/MÅNGA: Bl.a skriver du på ett ställe ”LITEN glimt”.

Det blir kaka på kaka, för en glimt är ju just liten. I en barnbok är det betydligt mer okej att använda dessa ord, så länge de inte blir kaka på kaka. Jag vill bara att du ska vara uppmärksam på dem, då de är allmängiltiga, vilket betyder att de inte säger något egentligen. Istället finns här tillfälle att gestalta, och kanske väva in en metafor eller liknelse.

Jag har gulmarkerat på ställen där du upprepar ord för nära intill varandra.

ÖVRIGA UPPREPNINGAR:

- Karaktärer rynkar på ögon/näsor.
- Karaktärer drar efter andan/drar djupa andetag.

HÄNDELSER SOM KOMMER I FEL ORDNING

Ett exempel ur din text på en mening där händelser kommer i fel ordning:

”Skräckslaget rullar han snabbt åt sidan när han ser att Moas känga kommer rakt mot honom.”

Det är viktigt att händelser sker i rätt ordning, för att det inte ska bli rörigt för läsaren. I textexemplet ovan blir Lilla Musen skräckslagen innan läsaren förstått

varför. Det är lite som att en karaktär skulle få ett äpple i huvudet, och sedan se det komma flygande. Det är ett väldigt vanligt förekommande misstag att skriva så. Men också ett lätt misstag att justera. I texten ovan ändrar du ex. genom att Lilla Musen först ser Moas känga komma mot honom. Därefter rullar han åt sidan. Tänk: Händelse – Reaktion.

VAR KONSEKVENT

Var noga med att vara konsekvent. Här tänker jag t.ex på kapitelrubrikerna. Ibland är de skrivna med gemener, ibland med versaler. Vid publicering är det viktigt att de ser samma ut.

Tänk också på att titta igenom dialogen en extra gång innan tryck. Exempelvis har vi Mamma Mus som nu säger ”duka av”, men lite senare ”duka bort.” Det är små detaljer, men kan i slutändan göra stor skillnad i en text.

Du har också skrivit att mössen ser Nick ta på sig *något* på fötterna. Lite senare verkar de veta att det är en snowboard. Här är det viktigt att du gör ett val: Vet mössen vad han tar på sig, så skriv snowboard. Vet de inte, så måste det framkomma någonstans hur de får reda på att det heter snowboard. De kan inte plötsligt veta det, utan att läsaren fått reda på hur de vet.

Tack för att jag fått läsa din text.

Lycka till med fortsatt skrivande!

Vänligen/Marita